

Растѣжъ — лазѣжъ — плувамъ — летѣжъ — текѣжъ — идѣжъ — играѣжъ — лежѣжъ — сѣдѣжъ, спѣжъ — пишѣжъ — пѣжъ — говорѣжъ — мыслѣжъ — четѣжъ —.

2) Каквы дѣйствія могутъ да извършавать и въ какво состояніе могутъ да ся намирать слѣдующи-тѣ прѣдметы и лица:

Вѣтеръ, буря, облакъ, сѣнце, мѣсяць, звѣзды, море, рѣка, земля, дръво, жаба, заецъ, вѣлкъ, мечка, конь, крава, овца, рыба, славей, комаръ, муха, гарга, соколъ, сврака, кокошка, пѣтель, домъ, свѣшь, ученикъ, учитель, орачь, търговецъ.

§ 69.

ЗА ДѢЙСТВИТЕЛЬНЫ-ТѢ ГЛАГОЛЫ.

Въ прѣдложеніе: *сѣнце-то сѣгрѣва земѣжъ-тѣжъ*, глаголь: *сѣгрѣва*, показва дѣйствіе, което извършава сѣнце-то и което прѣминува на земѣжъ-тѣжъ.

Глаголь, отъ когото дѣйствіе-то прѣминува на другъ прѣдметъ, ся нарича *дѣйствителенъ*. — *Сѣгрѣва* — глаголь дѣйствителенъ.

2. *Земѣжъ-тѣжъ* ся отnosi на глагола: *сѣгрѣва*, на вопросъ: *что сѣгрѣва сѣнце-то?* и составлява право допълненіе.

Дѣйствительныя-тѣ глаголь всякогы има при себе право допълненіе.

3. Вѣтра-тѣ волнува море-то. Жега-та разслабя челоуѣка. Птицы-тѣ вижѣтъ гнѣзда. Земледѣлаца-тѣ оре земѣжъ-тѣжъ. Святославъ взелъ българскѣжъ-тѣжъ столицѣжъ Прѣславъ. Кара-Георгій освободи Сърбіяжъ:

4. Любовь-та на Іакова къмъ Іосифа *возбудила* ненависть въ други-тѣ братіе; тыя отъ злобѣжъ и зависть *зачели* лошѣжъ мыслѣжъ да уморѣжѣтъ Іосифа. И така единъ день го *отвели* въ пусто мѣсто и *хвърлили* го въ ямъ дълбокѣжъ, та да умре тамо отъ гладъ.

Возбудила. — Показва дѣйствіе, което прѣминува отъ любовь-тѣжъ Яковлежѣжъ на ненависть-тѣжъ въ други-тѣ братіе, и затова е глаголь дѣйствителенъ. — *Ненависть* ся отн. на глагола-тѣ: *возбудила*, на в.: *что возбудила?* и составлява право допълненіе.

Зачели. — Показва дѣйствіе, което прѣминува отъ братіе-то Іоси-